

N:o 24.

Ank. till Riksd. kansli d. 21 mars 1889, kl. 12 midd.

Andra Kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande n:o 7, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring i kungörelsen angående uppbörd af afgifter till vissa på ömsesidighet grundade försäkringsanstalter den 22 oktober 1886.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 75, hvilken blifvit till utskottets behandling hänvisad, hafva herrar *E. G. Fredholm* och *A. Svensson* i Edum anført, att på grund af Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse angående uppbörd af afgifter till vissa på ömsesidighet grundade försäkringsanstalter den 22 oktober 1886, § 1, berättigas på ömsesidighet grundad brand-, hagelskade- och kreatursförsäkringsanstalt, hvars reglemente blifvit fastställt af Kongl. Maj:t eller Kongl. Maj:ts befallningshafvande och hvars verksamhet omfattar *minst ett härad*, att få delegarnes på landet afgifter till anstalten debiterade, indrifna och redovisade genom häradsskrifvare och kronofogdar i sammanhang med kronoupbörd, samt, enligt 3 §, under enahanda förhållanden, att, utan föregående utslag eller dom, få afgifter, som delegare på landet i dylik anstalt icke i behörig tid erlägga, genom utmätning hos dem uttagna, men att, då försäkringsanstalter på en del orter bildats, hvilka endast omfatta vissa delar af två eller flera, hvarandra angränsande härad inom samma län, erfarenheten visat, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande ansett sig förhindrad att kunna

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 18 Häft.

stadfästa regler rörande indrifningen af afgifter till sådan anstalt, när kungörelsen föreskrifver, det anstaltens verksamhet skall omfatta »minst ett härad».

På det nu lika rättigheter rörande indrifningen af afgifter till sådan försäkringsanstalt, som består af delar från olika härad, äfven måtte komma denna tillgodo, hafva motionärerna föreslagit, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t täcktes anhålla, att i berörda Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse följande sats: »och hvars verksamhet omfattar minst ett härad» i 1 och 3 §§ måtte få utgå.

Ifrågavarande kongl. kungörelse den 22 oktober 1886 har i dess åberopade 1 och 3 §§ följande lydelse:

»§ 1. Önskar på ömsesidighet grundad brand-, hagelskade- eller kreatursförsäkringsanstalt, hvars reglemente blifvit fastställt af Kongl. Maj:t eller af Kongl. Maj:ts befallningshafvande, och hvars verksamhet omfattar minst ett härad, att få delegarnes på landet afgifter till anstalten debiterade, indrifna och redovisade genom häradskrifvare och kronofogdar i sammanhang med kronouppbörden, må rättighet dertill anstalten meddelas, i händelse vid pröfning anstaltens reglemente finnes innehålla nöjaktiga bestämmelser med afseende å uttaxering af delegarnes afgifter.

§ 3. På ömsesidighet grundad brand-, hagelskade- eller kreatursförsäkringsanstalt med reglemente fastställt af Kongl. Maj:t eller af Kongl. Maj:ts befallningshafvande och hvars verksamhet omfattar minst ett härad, eger, under de här nedan i denna författning stadgade vilkor, erhålla rätt att, utan föregående utslag eller dom, få afgifter, som delegare på landet i dylik anstalt icke i behörig tid erlagga, genom utmätning hos dem uttagna.»

Då ifrågavarande rättighet för de på ömsesidighet grundade brand-, hagelskade- och kreatursförsäkringsanstalterna att få delegarnes på landet afgifter till anstalten debiterade, indrifna och redovisade genom häradskrifvare och kronofogdar i sammanhang med kronouppbörden, så ock att utan föregående utslag eller dom få resterande afgifter hos sådana delegare utmätningssvis uttagna, enligt de i åberopade kungörelse med-

delade bestämmelser ej kan vinnas, med mindre anstaltens reglemente blifvit fastställt af Kongl. Maj:t eller af Kongl. Maj:ts befallningshafvande, och det med visshet får antagas, att en dylik fastställelse icke erhålles, derest anstalten ej befinnes vara i allo på ett så betryggande sätt organiserad, att berörda rättighet må kunna densamma medgifvas, finner utskottet, lika med motionärerna, att den i kungörelsen stadgade föreskrift angående begränsning af försäkringsanstaltens verksamhetsområde utan olägenhet bör kunna upphävas; och som, enligt de af utskottet vunna upplysningar, den föreslagna förändringen ej lär komma att för vederbörande uppborrdsmyndigheter föranleda några särskilda praktiska svårigheter, men deremot för de ömsesidiga försäkringsanstalterna åstadkomma en betydlig lättnad i deras verksamhet, får utskottet, med anledning af motionen, hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga under öfvervägande, huruvida icke den i kungörelsen den 22 oktober 1886 stadgade föreskrift derom, att på ömsesidighet grundad brand-, hagelskade- och kreatursförsäkringsanstalt, hvars reglemente blifvit fastställt af Kongl. Maj:t eller Kongl. Maj:ts befallningshafvande, för att komma i åtnjutande af rättigheten att få delgarnes på landet afgifter till anstalten debiterade, indrifna och redovisade genom häradsskrifvare och kronofogdar i sammanhang med kronouppbörden samt att utan föregående utslag eller dom få afgifter, som delägare på landet icke i behörig tid erlægga, genom utmätning hos dem uttagna, skall till sin verksamhet omfatta minst ett härad, måtte kunna upphävas och i följd deraf orden: »och hvars verksamhet omfattar minst ett härad» i 1 och 3 §§ af samma kungörelse få utgå.

Stockholm den 20 mars 1889.

På utskottets vägnar:

G. Thestrup.
